

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4P/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716203709
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3716203709.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov E. J. S., nar. XX.X.XXXX, bytom F. J. XXXX/X, H., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou, Železničná 90/12, Považská Bystrica a O. S. S., nar. X.X.XXXX, bytom Z. X, T., právne zastúpeného JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou, Nám. A. Hlinku 29/34, Považská Bystrica v konaní o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica o zrušenie výchovného opatrenia takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015, sp. zn. 4CoP/82/2014 - 99.

odôvodnenie:

Navrhovateľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zrušil výchovné opatrenie, ktorým uložil rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. 5P/32/2014 bolo dňa 16.9.2014 nad výchovou mal. S. nariadené výchovné opatrenie formou dohľadu. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. 4CoP/82/2014 dňa 26.2.2015 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že uložil rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Uviedol, že odborné poradenstvo s rodinou sa realizovalo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, Referát poradensko-psychologických služieb. V správe psychológ konštatuje, že u dieťaťa je prítomná silná až mierna inhibícia - tj neschopnosť odreagovať primeraným spôsobom a v primeranom množstve negatívne emócie, ktorá by mohla do budúcnosti vyvolať u dieťaťa psychické problémy alebo problémy v správaní. Príčinou tohto stavu býva strach, obava dieťaťa o náklonnosť rodičov resp. ďalších príbuzných, môže sa jednať o snahu týchto osôb jednať s dieťaťom čo najlepšie, najcitlivejšie, zabezpečiť mu pozitívne zážitky. Dieťa tiež s veľkou pravdepodobnosťou vníma napätie medzi dospelými a má potrebu byť za dobre s každým z nich, psychologička usudzuje na vysokú úroveň lojality dieťaťa k matke, otcovi, prípadne na pocit viny. Môže byť tiež prítomný podvedomý strach z toho, že by o niektorú z týchto dôležitých osôb mohlo ísť. Z použitých metodík psychologička usudzuje, že dieťa má vytvorený v podstate pozitívny vzťah ku všetkým dospelým. Vzťah k otcovi je v porovnaní so vzťahom k matke mierne oslabený, čo podľa názoru psychológa súvisí so skutočnosťou, že spolu trávajú pomerne málo času. Dieťa vyjadrilo spokojnosť s rozsahom kontaktu s otcom, na jeho adresu sa vyjadrovalo pozitívne, v jeho spoločnosti sa správalo uvoľnene. Pretrvávajúca situácia problematickej spolupráce medzi rodičmi na dieťa určite vplyva a môže sa prejavovať v jeho prežívaní a správaní. Dieťa by potrebovalo vnímať väčšiu spoluprácu a pohodu vo vzťahoch rodičov na to, aby sa mohlo cítiť slobodnejšie pri

vyjadrovaní svojich emócií. V rámci výchovného opatrenia však rodičia vyjadrili spokojnosť s aktuálnou úrovňou vzájomnej spolupráce a komunikácie, na základe čoho bola spolupráca po dohode s nimi ukončená. U dieťaťa bol vo vzťahovo - emocionálnej oblasti zistený obraz, ktorý je pomerne typický pre deti v porozvodovej situácii. Tento stav nie je ideálny ale psychologička ho nepovažuje za natoľko závažný, aby dieťa bolo nútené absolvovať pravidelné sedenia. Na jeho psychický stav majú vplyv všetky osoby, s ktorými prichádza do kontaktu a je teda potrebné v prípade výskytu problémov zvažovať vplyv všetkých osôb, ktoré sa o dieťa starajú. Pokiaľ ide o spoluprácu s matkou, tá od začiatku síce vyjadrovala súhlas s tým, aby psychologička s dieťaťom pracovala, ale opakovane ho neprivedla na dohodnuté sedenia. Podobne ich opakovane vyzývala, aby si vyžiadali správu od psychológa z Krízového centra Náruč a aby zvážili prácu s dieťaťom z dôvodu jeho možnej traumatizácie. Následne po realizácii dvoch stretnutí s dieťaťom v decembri 2015 pri vyhodnotení výchovného opatrenia žiadala a žiada, aby s dieťaťom dlhodobo pracovali. Zároveň však vyjadrila v jednom z emailov nespokojnosť s tým, že otec sa nezúčastňuje stretnutí a že povinnosť chodiť na sedenia s dieťaťom je kladená iba na ňu, pričom jej táto povinnosť spôsobuje problémy v práci (potreba žiadať o voľno, nadrábať si ho a podobne). Termíny konzultácii s dieťaťom navrhovala sama. Spolupráca s otcom prebieha sporadickejšie - termíny sedení s dieťaťom mu vždy cestou emailu boli oznámené, zúčastnil sa len jedného, v ďalších prípadoch sa ospravedlnil. Na individuálne konzultácie sa prakticky vždy dostavil podľa svojich časových možností. Na základe vyššie uvedených skutočností psychologička konštatuje, že ďalšiu prácu s dieťaťom v rámci výchovného opatrenia nepovažuje za potrebnú. U samotného dieťaťa vnímala skôr nezáujem a istý pocit zaťaženia konzultáciami v RPPS. To, ako sa bude situácia v oblasti vzťahov do budúcnosti vyvíjať, je otázkou zodpovednosti a vnímavosti rodičov. V prípade, že by sa u dieťaťa vyskytli problémy v psychickej oblasti, má matka možnosť pokračovať v spolupráci s Krízovým centrom Náruč alebo sa obrátiť na klinického psychológa, priamo na centrum pedagogického -psychologického poradenstva a prevencie, kde pracujú odborníci na psychológiu dieťaťa. Prioritnou oblasťou psychologičky RPPS sú rodinné vzťahy a ich úprava. Riešenie problémov psychiky dieťaťa je v kompetencii vyššie spomínaných odborníkov (najmä klinického psychológa). K vyššie uvedeným skutočnostiam psychologička dodáva, že považuje za neefektívne a kontraindikované pracovať s rodinou v situácii, kedy bolo v období prebiehajúceho výchovného opatrenia zo strany pani S. podané na pána S. trestné oznámenie. Zo psychologického hľadiska je nevhodné až nežiaduce pracovať s klientmi, keďže pani S.Á. sa rozhodla riešiť ňou vnímané problémy represívnou cestou, nie cestou spolupráce a dohody. Je vylúčené, aby boli veci riešené na dvoch prakticky protichodných úrovniach súbežne. ak matka vníma situáciu ako natoľko závažnú, že je potrebné obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní, akceptuje jej rozhodnutie a právo na takéto riešenie. Jedným z dôvodov ukončenia spolupráce je tiež moment narušenia dôvery medzi poradcom a klientom, ku ktorému došlo v súvislosti s už spomínaným trestným oznámením, konkrétne ide o poskytnutie nahrávky psychologičkej konzultácie konanej v roku 2014 matkou, ako dôkazového materiálu, orgánom činným v trestnom konaní, napriek vyslovenému nesúhlasu psychologičky s podobným postupom na jeseň r. 2015, pričom nahrávka bola použitá po tomto termíne. Klientka nedodržala stanovenú podmienku spolupráce - t.j. nenahrávanie a nepoužitie zvukového záznamu (jedná sa o princíp bez ohľadu na to, kedy bol záznam vyhotovený). V tomto zmysle nie je záruka dodržania dohôd zo strany klientky v budúcnosti. Zo strany psychologičky boli rodičia oboznámení so zisteniami týkajúcimi sa dieťaťa a tiež so skutočnosťou, že navrhuje spoluprácu ukončiť a výchovné opatrenie zrušiť, s čím otec dieťaťa súhlasil. Uviedol ďalej, že cieľ nariadeného výchovného opatrenia sa nepodarilo naplniť napriek opakovanej snahe psychologičky (práca s rodičmi v roku 2013, 2014 a rámci VO v roku 2015), sa situácia podľa vyjadrení matky prakticky nezmenila, otec dieťaťa tvrdí, že odporúčania z párových sedení dodržiava. V rámci doterajšej spolupráce s rodinou boli prakticky vyčerpané možnosti poradenstva, nie je v silách psychológa ponúknuť ďalšie alternatívy. Psychologickými prostriedkami nebolo možné riešiť požiadavky, ktoré opakovane prinášal resp. doteraz prináša matka (riešenie situácii z liečebného pobytu dieťaťa v roku 2015, eliminácia zaťažovania dieťaťa otcom - dôrazné usmernenie otca, aby okamžite prestal, eliminácia bojových hier, nepožadovanie kontaktu s dieťaťom prostredníctvom mobilného telefónu zo strany otca, určenie dohľadu nad správaním otca a podobne), o ktorých v rámci práce s rodičmi hovorili na psychologičkej úrovni (nevhodnosť niektorých zásahov resp. nahliadnutie otca na možný nevhodný vplyv na dieťa alebo naopak vhodnosť telefonického kontaktu s dieťaťom a podobne), avšak psychologička RPPS nemá možnosť riešiť ich na kontrolnej či represívnej úrovni, ktorú od nej očakáva matka. Výchovné opatrenie bolo uložené za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, pričom na tento účel sa psychologička s rodičmi dohodli využívať poradenský program „Rodičia a rozvod“. Program sa osvedčil len čiastočne, matka prakticky stále prinášala témy a požiadavky (istý čas aj prostredníctvom emailov), ktoré neboli predmetom dohody uzatvorenej v úvode spolupráce a ktoré neboli ani predmetom uloženého výchovného opatrenia,

odmietla dohodnúť sa na ústretových krokoch, o ktorých predpokladali, že by mohli prispieť k zlepšeniu komunikácie a spolupráce rodičov, trvala na striktnom dodržiavaní súdneho rozhodnutia z dôvodu možných komplikácií zo strany otca. Otec bol ochotný dohodnúť sa a spolupracovať, matka však nedôverovala možným dohodám vytvoreným za účasti poradcu. Aj to je jeden z dôvodov, pre ktorý nebolo možné dosiahnuť posun v poradenskej práci s klientmi.

Matka spočiatku so zrušením výchovného opatrenia nesúhlasila. V priebehu konania však netrvala na doterajšej forme výchovného opatrenia a s návrhom na zrušenie výchovného opatrenia súhlasila. Poukázala na to, že k pozitívnym výsledkom výchovného opatrenia nemohlo ani dôjsť, pretože bolo pristupované k tomuto výchovnému opatreniu len formálne, nebol riadne včas vyhotovený plán, ktorý by obsahoval účel a prostriedky ako naplniť podľa tohto plánu zadaný účel výchovného opatrenia. Z tohto dôvodu mala pocit, že v rámci trvania výchovného opatrenia nenastal v podstate žiadny pozitívny posun, v rámci výchovného opatrenia bolo pristupované formálne a z tohto dôvodu nie je možné zrejme ani v takomto opatrení pokračovať.

Otec s návrhom na zrušenie výchovného opatrenia súhlasil. Uviedol, že čo sa týka výsledku, ktorý malo priniesť nariadenie výchovného opatrenia, aj napriek tomu, že odborníci skonštatovali, že ďalej si už nevedia predstaviť žiadnu formu pomoci rodine, výchovné opatrenie sčasti splnilo svoj účel, pretože rodičia boli schopní v decembri sa dohodnúť na úprave styku otca s mal. dieťaťom v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3P/82/2015, a vzájomný vzťah medzi rodičmi dokazuje aj jeden z výrokovej rodičovskej dohody, kde sa na žiadosť matky muselo zakotviť, že otec sa nebude nijakým spôsobom negatívne vyjadrovať k správam matky. Poprel tvrdenia matky, že by sa nejakým spôsobom nevhodne vyjadroval na jej adresu, pred synom sa o matke nevyjadruje, jediné, čo spolu riešia, je program pri úprave styku, škola a záľuby. Spočiatku sa domnieval, že medzi rodičmi dôjde k zlepšeniu vzťahov, ale postupom času sedenia u psychológa naberali čím ďalej horší smer, matka začala sedenia nahrávať, bolo na neho podaných viacero trestných oznámení a mal za to, že tu nejde o dieťa, ale o ich komunikáciu. Na sedeniach u psychológa sa obaja zhodli, že nechcú spolu komunikovať s výnimkou maloletého dieťaťa.

Kolízny opatrovník sa v celom rozsahu stotožnil so správami ÚPSVaR Považská Bystrica, pracovisko Púchov zo dňa 16.5.2016 a záverečnou správou z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 25.2.2016.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, vzhľadom na podrobné a odborné odôvodnenie návrhu, v ktorom sa vyjadriala aj psychologička, že už boli vyčerpané všetky možnosti ako aj vykonané dokazovanie navrhla, aby bolo výchovné opatrenie zrušené.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupkyne navrhovateľa, matky, právnej zástupkyne matky, otca, právnej zástupkyne otca, prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, oboznámil sa s návrhom, vyjadrením kolízneho opatrovníka, rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.9.2014 sp. zn. 5P/32/2014 - 19, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015, sp. zn. 4CoP/82/2014 - 99, právoplatným 1. apríla 2015, rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.12.2015, sp. zn. 3P/82/2015 - 30, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov zo dňa 19.5.2016, záverečnou správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Referát poradensko-psychologických služieb Považská Bystrica z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 25.2.2016.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.9.2014, sp. zn. 5P/342/2014, súd návrh matky na zákaz styku otca s mal. S. zamietol a nariadil nad mal. Róbertom dohľad. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015 sp. zn. 4CoP/82/2014 - 99, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na zákaz styku, potvrdil a vo výroku o nariadení dohľadu nad mal. S. napadnutý rozsudok zmenil tak, že uložil rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1. apríla 2014.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov zo dňa 19.5.2016 mal súd zistiť, že ÚPSVaR Považská Bystrica, pracovisko Púchov spisovú dokumentáciu maloletého S. S. eviduje od mája 2010, kedy boli súdom ustanovení za kolízneho opatrovníka v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému S.. V júli 2012 bolo manželstvo rodičov právoplatne rozvedené, mal. S. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu, zároveň bol upravený styk otca s mal. synom. V decembri 2015 bolo ukončenie konanie vo veci rozšírenia styku otca s mal. dieťaťom, súd schválil dohodu rodičov, t. č. prebieha konanie o zvýšenie výživného, matka sa proti rozhodnutiu okresného súdu odvolala. Mal. S. byva s matkou v jej 3-izbovom byte a zo strany matky je mal. dieťaťu zabezpečovaná riadna starostlivosť. Matka pracuje ako profesionálny vojak - zdravotná sestra, Ozbrojené sily SR, Nemocnica Považská Bystrica Mal. S. je žiakom 1. ročníka základnej školy, kde navštevuje aj futbalový krúžok. Futbal trénuje aj v športovom klube. K pojednávaniu na okresnom súde vo veci úpravy styku dňa 08.12.2015 realizovali pohovor s mal. S., ktorý uviedol, že dobre sa cíti u otca aj u mamy. Keď je u otca, nechce sa mu ísť preč a keď je u mamy, tiež sa mu nechce ísť preč. Z hodnotenia triednej učiteľky vyplýva, že mal. S. je žiak v kolektíve obľúbený, nekonfliktný, rád pomôže spolužiakom aj pedagógom. Vyniká v matematike a slovenskom jazyku. Uhladne píše a plynule číta. Rodičia sa o výchovnovzdelávacie výsledky a správanie syna zaujímajú. Mal. S. sa o svojich rodičoch vyjadruje pekne. Tiedna učiteľka nepoukazuje na okolnosti, ktoré by mohli mať negatívny vplyv na priaznivý psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa. Detská lekárka v správe oznámila, že starostlivosť o dieťa je zo strany matky dobrá, na preventívne prehliadky sa vždy dostaví, dieťa je častejšie choré, je dispenzarizované na imunoalergologickej ambulancii pre astmu bronchiálnu, liečbu dodržiava, každoročne chodí s dieťaťom do kúpeľov. Psychomotorický vývin dieťaťa zodpovedá veku. Otec pracuje na Generálnom štábe ozbrojených síl SR Bratislava ako profesionálny vojak. Vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu si riadne plní, v zmysle schválenej rodičovskej dohody je styk s dieťaťom riadne realizovaný. Odborné poradenstvo s rodinou sa realizovalo na ÚPSVaR Považská Bystrica, Referát poradensko - psychologických služieb (ďalej RPPS). V rámci nariadeného výchovného opatrenia s rodinou spolupracovali. Rodičia aj dieťa sa zúčastňovali vopred dohodnutých stretnutí so psychológom. Zúčastňovali sa vyhodnotenia plnenia účelu výchovného opatrenia. Rodina bola zapojená do Programu Priority 2015 - Opatrenia na zabezpečenie vykonávania odborných metód práce na prispôsobenie sa novej situácii v prirodzenom prostredí. Uvedený program bol realizovaný prostredníctvom Familiam, o. z. Prešov.

Zo záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu k nariadenému VO Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, referát poradensko-psychologických služieb Považská Bystrica zo dňa 25.2.2016, vypracovanej psychologičkou RPPS Mgr. Ivanou Faktorovou súd zistil, že na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/82/2014-99 zo dňa 26.02.2015 pokračovali v poradensko - psychologičkej práci s rodinou mal. S.. Dňa 18.12.2015 bolo na základe návrhu matky naplánované stretnutie s dieťaťom na 14:30 hod., matka ich e- mailom požiadala o posunutie stretnutia z 13:30 na 14:00 hod. V čase sedenia s dieťaťom sa u Mgr. E. konalo vyhodnotenie VO za účasti oboch rodičov. S dieťaťom v tom čase individuálne pracovali, kontakt s ním však bol náročný, dieťa bolo schopné cielene spolupracovať len veľmi krátku dobu, odmietlo viaceré metodiky, ktoré mali pripravené. Podarilo sa im zrealizovať krátky rozhovor na tému blížiacich sa prázdnin a vianočných sviatkov, ale aj o chvíľu sa začínajúceho víkendového kontaktu s otcom (po ukončení sedenia) - dieťa sa vyjadrilo, že sa naň teší. Dieťa tiež doplnilo niekoľko nedokončených viet, v ktorých ako výrazne negatívna a často spomínaná postava vystupoval rovesník (spolužiak ?) S.. Cca po 20ich minútach sa dieťa začalo správať veľmi uvoľnene až odbrzdene, výrazne hompáľalo nohami a opakovalo : „Nuda, nuda!“ Odmietlo stávanie z Lega i čítanie z knihy (tematické - o dieťati, ktoré žilo len s matkou), hovorili sme teda ešte krátko o tom, čo ho baví - futbal, kreslenie lietadiel - ochotne jedno nakreslilo. Keďže dieťa nebolo v takej pohode, aby bolo možné spolupracovať s ním, odvedli ho asi po 40ich minútach za rodičmi, kde sa srdečne zvíťalo s otcom, sadlo si mu do lona, spontánne s ním komunikovalo, neskôr s ním pokojne čakalo na chodbe. Pri rozlúčke dieťa motivovali k ďalšiemu stretnutiu po uplynutí sviatkov a prázdnin. S matkou sa dohodli na tom, že v novom roku navrhne termín ďalšieho stretnutia. Matka dňa 4.1.2016 prostredníctvom e-mailu navrhla termín 14.1. alebo 28.1. o 15:30 hod, alebo 13.1. resp. 27.1.2016 o 16:00 hod. Prijali možnosť konania sedenia dňa 13.1.2016 o 16:00 hod., matka ich 12.1. mailom požiadala o ďalšie posunutie termínu na neskorší čas z dôvodu účasti dieťaťa na futbalovom tréningu. Keďže to zo psychohygienického hľadiska nepovažovali za vhodné, požiadali p. S., aby sa s dieťaťom dostavila v termíne, ktorý pôvodne navrhla. Matka sa s dieťaťom dostavila presne na 16:00 hod. Dieťa po úvodnom rozhovore týkajúcom sa vianočných

sviatkov, darčiekov a pod. pomerne pekne spolupracovalo na metodike Test rodinných vzťahov, ktorá je zameraná na zistenie toho, ako dieťa vníma vzťahy k rodičom k sebe a opačne - svoje vzťahy k rodičom (príp. ďalším blízkym osobám). Týmto spôsobom sa zamerali na zistenie vzťahových a emocionálnych potrieb dieťaťa v aktuálnej situácii. Uvedenou metodikou zistili, že dieťa má vytvorenú najsilnejšiu emocionálnu väzbu k matke - od dieťaťa ku nej smerovalo 5, od matky k dieťaťu 9 pozitívnych emócií. Ďalšou blízkou vzťahovou osobou sa javí byť pre dieťa matkin priateľ D. (od dieťaťa 4/ ku dieťaťu 5 pozitívnych emócií). Otec je ďalšou osobou v poradí, ku ktorej má dieťa blízky vzťah (pomer vychádzajúcich a prichádzajúcich pozitívnych emócií 4/4). K ďalším osobám (babka, dedko z matkinej strany, matkin brat a kamarát S.) smeroval nízky počet (1 alebo 2) pozitívnych emócií. Pokiaľ ide o negatívne emócie, smerom ku matke /od matky a ku otcovi/od otca dieťa nepriradilo ani jednu negatívnu emóciu, vo vzťahu k D. distribuovalo 1 negatívnu emóciu (konkrétne smerom od Juraja ku sebe). Prakticky všetky ostatné negatívne emócie sústredilo dieťa do osoby Nikto (resp. rovesníka S.). Z uvedeného konštatoval, že u dieťaťa je prítomná silná až mierna inhibícia - t.j. neschopnosť odreagovať primeraným spôsobom a v primeranom množstve negatívne emócie, ktorá by mohla do budúcnosti vyvolať u dieťaťa psychické problémy alebo problémy v správaní. Príčinou tohto stavu býva strach, obava dieťaťa o náklonnosť rodičov resp. ďalších blízkych osôb, môže sa jednať aj o snahu týchto osôb jednať s dieťaťom čo najlepšie, najcitlivejšie, zabezpečiť mu pozitívne zážitky. Dieťa tiež s veľkou pravdepodobnosťou vníma napätie medzi dospelými a má potrebu „byť zadobre“ s každým z nich, usudzujeme na vysokú úroveň lojality dieťaťa k matke, otcovi, príp. na pocity viny. Môže byť tiež prítomný podvedomý strach z toho, že by o niektorú z týchto dôležitých osôb mohlo prísť. Z použitých metodík usudzoval, že dieťa má vytvorený v podstate pozitívny vzťah ku všetkým dospelým. Vzťah k otcovi je v porovnaní so vzťahom k matke mierne oslabený, čo podľa nášho názoru súvisí so skutočnosťou, že spolu trávajú pomerne málo času. Dieťa vyjadrilo spokojnosť s rozsahom kontaktu s otcom, na jeho adresu sa vyjadrovalo pozitívne, v jeho spoločnosti sa správalo uvoľnene. Pretrvávajúca situácia problematickej spolupráce medzi rodičmi na dieťa určite vplyva a môže sa prejaviť v jeho prežívaní a správaní. Dieťa by potrebovalo vnímať väčšiu spoluprácu a pohodu vo vzťahoch rodičov na to, aby sa mohlo cítiť slobodnejšie pri vyjadrovaní svojich emócií. V rámci výchovného opatrenia však rodičia vyjadrili spokojnosť s aktuálnou úrovňou vzájomnej spolupráce a komunikácie, na základe čoho sme spoluprácu po dohode s nimi ukončili. U dieťaťa vo vzťahovo - emocionálnej oblasti zistili obraz, ktorý je pomerne typický pre deti v porozvodovej situácii. Tento stav nie je ideálny, ale nepovažovali ho za natoľko závažný, aby dieťa bolo nútené absolvovať pravidelné sedenia u nich. Na jeho psychický stav majú vplyv všetky osoby, s ktorými prichádza do kontaktu a teda je potrebné v prípade výskytu problémov zvažovať vplyvy všetkých osôb, ktoré sa o dieťa starajú alebo sa mu dlhodobejšie venujú. Pokiaľ ide o spoluprácu s matkou, tá od začiatku síce vyjadrovala súhlas s tým, aby sme s dieťaťom pracovali, ale opakovane ho neprivedla na dohodnuté sedenia. Podobne ich opakovane vyzývala, aby si vyžiadali správu od psychológa z KC Náruč a aby zvažili prácu s dieťaťom z dôvodu jeho možnej traumatizácie. Následne po realizácii dvoch stretnutí s dieťaťom v decembri 2015 pri vyhodnotení VO žiadala a doteraz žiada, aby s dieťaťom dlhodobo pracovali. Zároveň však vyjadrila v jednom z e-mailov nespokojnosť s tým, že otec sa nezúčastňuje stretnutí a že povinnosť chodiť na sedenia s dieťaťom je kladená iba na ňu, pričom jej táto povinnosť spôsobuje problémy v práci (potreba žiadať o voľno, nadrábať si ho a pod.). Termíny konzultácií s dieťaťom navrhovala sama. Spolupráca s otcom prebiehala sporadickjšie - termíny sedení s dieťaťom mu vždy cestou e-mailu oznámili, zúčastnil sa len jedného, v ďalších prípadoch sa telefonicky alebo cestou e-mailu ospravedlnil. Na individuálne konzultácie sa prakticky vždy dostavil podľa svojich časových možností.

Na základe vyššie uvedených skutočností psychologička RPPS konštatovala, že ďalšiu prácu s dieťaťom v rámci VO nepovažuje za potrebnú. U samotného dieťaťa vnímali skôr nezáujem a istý pocit zaťaženia konzultáciami v RPPS. To, ako sa bude situácia v oblasti vzťahov do budúcnosti vyvíjať je otázkou zodpovednosti a vnímavosti rodičov. V prípade, že by sa u dieťaťa vyskytli problémy v psychickej oblasti, má matka možnosť pokračovať v spolupráci s KC Náruč, alebo sa obrátiť na klinického psychológa, prípadne na CPPPaP, kde pracujú odborníci na psychológiu dieťaťa. Ich prioritnou oblasťou sú rodinné vzťahy a ich úprava. Riešenie problémov v psychike dieťaťa je v kompetencii vyššie spomínaných odborníkov (najmä detského klin. psychológa).

K vyššie uvedeným skutočnostiam dodala, že považuje za neefektívne a kontraindikované pracovať s rodinou v situácii, kedy bolo v období prebiehajúceho výchovného opatrenia zo strany p. S. podané na p. S. trestné oznámenie, ku ktorému sa so súhlasom klientov na žiadosť vyšetrovateľa vyjadrili. Zo psychologického hľadiska je nevhodné až nežiaduce pracovať s klientmi, keďže p. S. sa rozhodla riešiť

ňou vnímané problémy represívnou cestou, nie cestou spolupráce a dohody. Je vylúčené, aby boli veci riešené na dvoch prakticky protichodných úrovniach súbežne. Ak klientka vníma situáciu ako natoľko závažnú, že je potrebné obrátiť sa na OČTK, akceptujú jej rozhodnutie a právo na takéto riešenie.

Jedným z dôvodov ukončenia spolupráce je tiež moment narušenia dôvery medzi poradcom a klientom, ku ktorému došlo v súvislosti s vyššie spomínaným TO, konkrétne ide o poskytnutie nahrávky psychologickkej konzultácie konanej v roku 2014 matkou ako dôkazového materiálu OČTK napriek nimi vyslovenému nesúhlasu s podobným postupom na jeseň r. 2015, pričom nahrávka bola použitá po tomto termíne. Klientka nedodržala nimi stanovenú podmienku spolupráce - t.j. nenahrávanie a nepoužitie zvukového záznamu (jedná sa o princíp bez ohľadu na to, kedy bol záznam vyhotovený). V tomto zmysle nemajú záruku dodržania dohôd zo strany klientky v budúcnosti. P. S. aj p. S. oboznámili so zisteniami týkajúcimi sa dieťaťa a tiež so skutočnosťou, že navrhujú spoluprácu ukončiť a výchovné opatrenie zrušiť, s čím otec dieťaťa súhlasil.

V závere psychologička uviedla, že cieľ nariadeného výchovného opatrenia sa nepodarilo naplniť, napriek ich opakovanej snahe (práca s rodičmi v roku 2013, 2014 a v rámci VO v roku 2015) sa situácia podľa vyjadrení matky dieťaťa prakticky nezmenila, otec dieťaťa tvrdí, že odporúčania z párových sedení dodržiava. V rámci doterajšej práce s rodinou prakticky vyčerpali možnosti poradenstva, nie je v ich silách ponúknuť ďalšie alternatívy. Psychologickými prostriedkami nebolo možné riešiť požiadavky, ktoré opakovane prinášala resp. doteraz prináša matka (riešenie situácií z liečebného pobytu dieťaťa v r. 2015, eliminácia zaťažovania dieťaťa otcom - dôrazné usmernenie otca, aby okamžite prestal, eliminácia bojových hier, nepožadovanie kontaktu s dieťaťom prostredníctvom mobil. telefónu zo strany otca, určenie dohľadu nad správaním otca apod.), o ktorých v rámci práce s rodičmi hovorili na psychologickej úrovni (nevhodnosť niektorých zásahov, resp. nahliadnutie otca na možný nevhodný vplyv na dieťa, alebo naopak vhodnosť tel. kontaktu s dieťaťom apod.), avšak nemajú možnosť riešiť ich na kontrolnej či represívnej úrovni, ktorú od nich očakáva matka. Výchovné opatrenie bolo uložené za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, pričom na tento účel sa s rodičmi dohodli využívať poradenský program „Rodičia a rozvod“. Program sa osvedčil len čiastočne, matka prakticky stále prinášala témy a požiadavky (istý čas aj prostredníctvom e - mailov), ktoré neboli predmetom dohody uzatvorenej v úvode spolupráce a ktoré neboli ani predmetom uloženého výchovného opatrenia, odmietla dohodnúť sa na ústretových krokoch, o ktorých predpokladali, že by mohli prispieť k zlepšeniu komunikácie a spolupráce rodičov, trvala na striktnom dodržiavaní súdneho rozhodnutia z dôvodu možných komplikácií (sankcií prostredníctvom súdu) zo strany otca. Otec bol ochotný dohodnúť sa a spolupracovať, matka však nedôverovala možným dohodám vytvoreným za účasti poradcu. Aj to je jeden z dôvodov, pre ktorý nebolo možné dosiahnuť posun v poradenskej práci s klientmi. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností odporučil výchovné opatrenie zo dňa 26.02.2015, sp. zn. 4CoP/82/2014-99 zrušiť.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení : uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine Súd hodnotí činnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel.

Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, je dôvodný.

Účelom výchovného opatrenia, ktoré bolo nariadené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015, bolo zlepšenie komunikácie medzi rodičmi v záujme maloletého dieťaťa. Súd sledoval spôsob výkonu nariadeného výchovného opatrenia, zhodnotil jeho celkovú účinnosť a splnenie požadovaného cieľa. V rámci nariadeného výchovného opatrenia sa rodičia aj s dieťaťom zúčastňovali vopred dohodnutých stretnutí so psychológom, zúčastňovali sa vyhodnotenia plnenia účelu výchovného opatrenia. Na základe predloženej záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 25.2.2016, súd však skonštatuje, že nariadené výchovné opatrenie splnilo svoj účel a zo strany ÚPSVaR boli vyčerpané všetky možnosti spolupráce s rodičmi za účelom zlepšenia komunikácie. K posunu vzťahov medzi rodičmi došlo najmä v tom, že rodičia boli schopní uzatvoriť v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3P/82/2015 rodičovskú dohodu

o úprave rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na obsah záverečnej správy ako aj súhlas rodičov, kolízneho opatrovníka a prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica súd dospel jednoznačne k záveru, že v danom prípade je potrebné nariadené výchovné opatrenie zrušiť, pretože svoj účel splnilo.

Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení Zákona o rodine súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a nariadené výchovné opatrenie zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.